

2) Equipolymers Srl, M&G Polimeri Italia SpA oraz Novapet SA zostają obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 283 z 28.8.2017.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 7 czerwca 2018 r. – Ori Martin SA / Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

(Sprawa C-463/17 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Skarga o stwierdzenie odpowiedzialności odszkodowawczej — Niewystarczające uzasadnienie wyroku wydanego przez Trybunał w przedmiocie odwołania — Przeinaczenie przedmiotu żądania odszkodowawczego)

(2018/C 268/19)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnosząca odwołanie: Ori Martin SA (przedstawiciel: G. Belotti, avvocato)

Druga strona postępowania: Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (przedstawiciele: J. Inghelram i Á.M. Almendros Manzano, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Ori Martin SA pokrywa własne koszty i koszty poniesione przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 392 z 20.11.2017.

Odwołanie od postanowienia Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 23 października 2017 r. w sprawie T-833/16 Karp / Parlament, wniesione w dniu 20 grudnia 2017 r. przez Kevin Karpa

(Sprawa C-714/17 P)

(2018/C 268/20)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Kevin Karp (przedstawiciele: adwokaci N. Lambers i R. Ben Ammar)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski

W drodze postanowienia z dnia 19 czerwca 2018 r. Trybunał Sprawiedliwości (dziewiąta izba) orzekł, że odwołanie jest niedopuszczalne.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bezirksgericht Villach (Austria) w dniu 27 listopada 2017 r. – Norbert Reitbauer i in. / Enrico Casamassima

(Sprawa C-722/17)

(2018/C 268/21)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bezirksgericht Villach

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Norbert Reitbauer, Dolinschek GmbH, B.T.S. Trendfloor Raumausstattungs-GmbH, Elektronunternehmen K. Maschke GmbH, Klaus Egger, Architekt DI Klaus Egger Ziviltechniker GmbH

Strona pozwana: Enrico Casamassima

Pytania prejudycjalne

1 Pytanie 1:

Czy art. 24 pkt 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 ⁽¹⁾ z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1215/2012”) należy interpretować w ten sposób, że przewidziane w § 232 austriackiej ordynacji egzekucyjnej powództwo przeciwegzekucyjne, przysługujące w przypadku braku zgody co do podziału sumy uzyskanej z licytacji sądowej, objęte jest zakresem stosowania tej normy,

również w takim przypadku, gdy powództwo jednego zastawnika (wierzyciela hipotecznego) przeciwko innemu zastawnikowi (wierzycielowi hipotecznemu)

- a) opiera się na zarzucie, że zabezpieczona prawem zastawu (hipoteką) jego wierzytelność z tytułu pożyczki już nie istnieje z uwagi na występowanie wierzytelności wzajemnej dłużnika z tytułu odszkodowania, oraz
- b) ponadto – podobnie jak w przypadku powództwa o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną – opiera się na zarzucie, że ustanowienie prawa zastawu (hipoteki) dla tej wierzytelności z tytułu pożyczki jest z uwagi na uprzywilejowanie wierzyciela bezskuteczne?

2 Pytanie 2 (w przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze):

Czy art. 24 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1215/2012”) należy interpretować w ten sposób, że przewidziane w § 232 austriackiej ordynacji egzekucyjnej powództwo przeciwegzekucyjne, przysługujące w przypadku braku zgody co do podziału sumy uzyskanej z licytacji sądowej, objęte jest zakresem stosowania tej normy,

również w takim przypadku, gdy powództwo jednego zastawnika (wierzyciela hipotecznego) przeciwko innemu zastawnikowi (wierzycielowi hipotecznemu)

- a) opiera się na zarzucie, że zabezpieczona prawem zastawu (hipoteką) jego wierzytelność z tytułu pożyczki już nie istnieje z uwagi na występowanie wierzytelności wzajemnej dłużnika z tytułu odszkodowania, oraz
- b) ponadto – podobnie jak w przypadku powództwa o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną – opiera się na zarzucie, że ustanowienie prawa zastawu (hipoteki) dla tej wierzytelności z tytułu pożyczki jest z uwagi na uprzywilejowanie wierzyciela bezskuteczne?

⁽¹⁾ Dz.U. 2012 L 351, s. 1.